

Sygn. akt II K 760/16

PR 2 Ds. 839.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016 roku sprawy karnej

D. M.

syna M. i K. z domu S.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 lipca 2016 roku w J. w woj. (...) wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 19 sztuk, z których można uzyskać 26,68 grama suszu roślinnego

tj. o czyn z art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **D. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 /trzech/;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Świdnicy pod nr (...) przechowywanego w Komendzie Wojewódzkiej Policji we W. i zarządza jego zniszczenie,

V. na podstawie art. 627 kpk obciąża oskarżonego kosztami postępowania w sprawie w kwocie 462,46 złotych, w tym opłatą sądową w kwocie 120 złotych.

Sygn. akt II K 760/16

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że złożony wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku dotyczy rozstrzygnięcia o karze, nadto z uwagi na to, że wyrok zapadł w trybie przewidzianym art. 335 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 424 § 3 k.p.k., Sąd ograniczył uzasadnienie do poniższego:

Prokurator Rejonowy w Świdnicy wystąpił – bez kierowania aktu oskarżenia – z wnioskiem o wydanie wobec oskarżonego wyroku skazującego, a to wobec poczynionych uzgodnień z oskarżonym, za występki z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony przez oskarżonego D. M. w dniu 7 lipca 2016r. w ten sposób, że wbrew przepisom ustawy uprawiał on konopie inne niż włókniste, w ilości 19 sztuk, z których można uzyskać 26,68 grama suszu roślinnego.

W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony D. M. przyznał się do sprawstwa i winy i wyjaśnił, że przez stronę internetową nabył około półtora miesiąca temu nasiona marihuany za około 20 zł. Następnie posiał je w doniczce w ogródku przydomowym i hodował do dnia zatrzymania. Słuchany ponownie skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień i podał, że rośliny hodował nie na sprzedaż tylko na użytek własny. Stwierdził też, że jest mu wstyd i zapewnił poprawę. Nadto złożył przed Prokuratorem wniosek o dobrowolne poddanie się karze na podstawie art. 335 kpk. Okoliczności wskazane przez oskarżonego znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci protokołu przeszukania i zatrzymania, notatki urzędowej, protokołu użycia testera i opinii biegłego z zakresu fizykochemii.

Oskarżony nie był uprzednio sędownie karany.

Przestępstwa z art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii

dopuszcza się ten, kto wbrew przepisom ustawy uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki.

Dowody zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym świadczą w sposób oczywisty, że swoim zachowaniem oskarżony D. M. hodując konopie inne niż włókniste, wyczerpał ponad wszelką wątpliwość ustawowe znamiona występkę stypizowanego w art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w okresie wskazanym we wniosku i zaproponowana przez prokuratora kwalifikacja prawna tego zachowania jest jak najbardziej prawidłowa.

Przechodząc do rozważań odnośnie kary, to w pierwszej kolejności należy wskazać, że poszczególne elementy składające się na całość kary wymierzonej przez Sąd zostały na etapie postępowania przygotowawczego uzgodnione przez strony, tj. prokuratora i oskarżonego, co skutkowało złożeniem przez oskarżyciela publicznego wniosku określonego w przepisie art. 335 § 1 k.p.k, zaakceptowanego przez Sąd w całości, a więc także w zakresie zaproponowanych wniosków co do wymiaru kary.

Czyn oskarżonego cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, o czym świadczy rodzaj i charakter naruszonego dobra prawnego i godził w sposób bezpośredni w monopol państwa w zakresie uprawy i obrotu środkami odurzającymi oraz zagrażał zdrowiu oskarżonego.

D. M. po raz pierwszy stanął przed Sądem, swoim dotychczasowym sposobem życia nie naruszył on obowiązującego porządku prawnego w sposób skutkujący odpowiedzialnością karną.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony okazał skruchę, zapewnił, że się wstydzi swojego zachowania i wyraził wolę poprawy. Swoją postawą spowodował zakończenie postępowania przygotowawczego przez prokuratora bez konieczności kierowania do sądu aktu oskarżenia. Postawa oskarżonego nadto pozwala przyjąć, że cele postępowania przygotowawczego zostały osiągnięte, a przez to także cele postępowania karnego i mimo nieprzeprowadzenia rozprawy oskarżony zrozumiał wysoką naganność swojego postępowania, tak że podobnych zachowań w przyszłości się nie dopuści.

W ocenie Sądu zaproponowana we wniosku kara (tj. wszystkie elementy na nią się składające) nie stanowi wyrazu jakiegś pobłażliwości dla sprawców takich przestępstw jak popełnione przez oskarżonego, a w okolicznościach zdarzenia objętego postępowaniem przygotowawczym jest odpowiednia i wystarczająca dla osiągnięcia swych celów, w szczególności zapobieżeniu ponownemu tego typu zachowaniu. W należyty sposób realizuje także potrzeby w

zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem jest dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawców szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwdziałając.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd na podstawie art. 63 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu D. M. karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk na okres trzech lat próby, a w tymże okresie na podstawie art. 72 § 1 pkt 1kk zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby. Nadto, na podstawie art. 70 ust.2 w/w Ustawy orzekł przepadek dowodu rzeczowego i zarządził jego zniszczenie, przy czym omyłkowo, / odmiennie niż we wniosku Prokuratora/, określił podstawę prawną tej dyspozycji, przyjmując art. 70 ust. 2 ustawy zamiast prawidłowo art. 70 ust.1, bowiem to z tego przepisu wynika możliwość fakultatywnego orzeczenia przepadku dowodów rzeczowych za przestępstwo określone m.in. w art. 63 Ustawy.

O kosztach sądowych, w tym o opłacie, rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 k.p.k., obciążając oskarżonego obowiązkiem ich poniesienia.